

мага да товари. Тоя день той изостаналъ малко назадъ, а момчето карало магаретата. Преминале троица турци, разбутале магаретата и дървата попадале изъ пѣтьтъ. Когато Златйо пристигналъ и намѣрилъ момчето, то го попиталъ защо плаче и защо сж са растовариле дървата; а когато узналъ каква е причината, то стигналъ турците и убилъ и тримата. Отъ Златевото семейство е останала само една жена, която живѣеше до скоро въ Букурещъ.

XII

КАРА-СЖБЕ, ТРИФОНЪ-ВОЙВОДА И ДОБРЕ.

Кара-Сжбе е родомъ изъ Сливенъ. Той е ученикъ на двамата братия Бонарджи-Минчоогларъ, които сж ходиле около 15 години по Стара-планина. Единъ день Бонарджи-Минчоогларъ дошле съ четата си при сините камане и запрѣле са на онова мѣсто, косто са нарича Керемидната-кжшла. Видѣле, че гори огънь въ една колиба близо до кжшлата. Трѣба да ви кажа и това, че единътъ братъ е билъ войвода, а другиятъ байряктаринъ. — »Сега нѣма овчере въ кжшлата. . . Кой ли е наклалъ огъньтъ?« рѣкаль байряктаринътъ. — »Вжрвете вне нагоре, а азъ ща да ида и да вида кой е въ кошарата,« рѣкаль войводата. Когато отишѣлъ до кошарата, то намѣрилъ два турчина и единъ бжлгаринъ, на когото името било Нейко Ичерецътъ, и избилъ ги и тримата. Когато байряктаринътъ (младиятъ Бонарджи-Минчооглу) чулъ, че гжрматъ пушки, то рѣкаль на дружина-та си да го почѣкатъ и отишѣлъ да избави брата си,